

N.2269/1920,ΦΕΚ 145/Α/1.7.1920

Περί κυρώσεως της διεθνούς συμβάσεως της Διεθνούς Συνδιασκέψεως της Εργασίας της Ουασιγκτόνως περί περιορισμού των ωρών εργασίας εν ταις βιομηχανικαίς επιχειρήσεσιν εις οκτώ καθ'ημέραν και 48 καθ'εβδομάδα

Άρθρον πρώτον

Κυρούται η ως άνω διεθνής σύμβασις, έχουσα ως έπεται.

“Η Γενική Συνδιάσκεψις της Διεθνούς οργανώσεως της Εργασίας της Κοινωνίας των Εθνών, κληθείσα εν Ουασιγκτόνι υπό της Κυβερνήσεως των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής την 29ην Οκτ. 1919.

Αφού απεφάσισε να αποδεχθή διαφόρους προτάσεις σχετιζομένας προς την “εφαρμογήν της αρχής της οκταώρου καθ'ημέραν και της τεσσαρακονταοκταώρου καθ'εβδομάδα εργασίας”, ήτις είνε αναγεγραμμένη προς συζήτησιν εις το α' θέμα της ημερησίας διατάξεως της εν Ουασιγκ'τωνι συνόδου της Συνδιασκέψεως, και

Αφού απεφάσισεν όπως αι προτάσεις αύται διατυπωθούν υπό μορφήν σχεδίου Διεθνούς Συμβάσεως.

Αποδέχεται το επόμενον σχέδιον συμβάσεως προς κύρωσιν παρά των Μελών της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας συνωδά ταις διατάξεσι του περί Εργασίας Κεφαλαίου της Συνθήκης των Βερσαλλιών της 28 Ιουν. 1919 και της Συνθήκης του Αγίου Γερμανού της 10 Σεπτ. 1919.

Άρθρον 1

Υπό την έποψιν της εφαρμογής της παρούσης συμβάσεως θεωρούνται βιομηχανικάί επιχειρήσεις ιδίως:

α) Τα μεταλλεία, τα λατομεία, και αι πάσης φύσεως εξορυκτικάί βιομηχανίαί,

β) Αι βιομηχανίαί εν αις κατασκευάζονται προϊόντα, μεταβάλλονται, καθαρίζονται, επισκευάζονται, διακοσμούνται, αποτελειούνται, προετοιμάζονται δια την πώλησιν, ή εν αις αι ύλαι υφίστανται μεταβολήν, περιλαμβανομένης της κατασκευής πλοίων, των βιομηχανικών αποσυνθέσεως υλικού και της παραγωγής, μετατροπής και διαβιβάσεως κινητηρίου εν γένει δυνάμεως και του ηλεκτρισμού,

γ) Η κατασκευή, ανοικοδόμησις, συντήρησις, επισκευή, τροποποίησις ή κατεδάφισις παντός οικοδομήματος και κτίσματος, σιδηροδρόμων, τροχιοδρόμων, λιμένων, δεξαμενών, προβλήτων, διωρύγων, εγκαταστάσεων εσωτερικής συγκοινωνίας δι' ύδατος, οδών, σηράγγων, γεφυρών, οδογεφυρών, υπονόμων, συλλεκτήρων και κοινών φρεάτων, τηλεγραφικών και τηλεφωνικών εγκαταστάσεων, ηλεκτρικών εγκαταστάσεων, εργοστασίων φωταερίου, διανομής ύδατος, ή άλλων οικοδομικών εργασιών, ως και αι προπαρασκευαστικάί των ανωτέρω εργασιών εργασίαι,

δ) Η μεταφορά προσώπων ή εμπορευμάτων δι' οδών, σιδηροδρόμων, ή ύδατος, περιλαμβανομένης και της αποθηκέυσεως εμπορευμάτων εις τας λιμεναποθήκας, τους λιμένας, και αποθήκας διαμετακομίσεως, εξαιρουμένης της δια χειρός μεταφοράς.

Αι σχετικαί προς την μεταφοράν δια θαλάσσης και δι'εσωτερικών πλωίμων οδών διατάξεις θέλουν καθορισθή υπό Συνδιασκέψεως ειδικής δια την εργασίαν των ναυτιλλομένων.

Αι αρμόδιαι αρχαί εκάστης χώρας θέλουσι καθορίσει τα διακριτικά όρια μεταξύ της βιομηχανίας αφ' ενός και του εμπορίου και της γεωργίας αφ' ετέρου.

Άρθρον 2

Εις πάσας τας οιουδήποτε είδους βιομηχανικάς εργασίας, δημοσίας ή ιδιωτικάς ως και εις τα παραρτήματα αυτών, εξαιρέσει εκείνων εις ας απασχολούνται μέλη μόνον μιας και της αυτής οικογενείας, η διάρκεια της εργασίας του προσωπικού δεν δύναται να υπερβαίνη 8 ώρας ημερησίως και 48 ώρας καθ'εβδομάδα, πλην των κάτωθι εξαιρέσεων:

α) Αι διατάξεις της παρούσης συμβάσεως δεν εφαρμόζονται επί προσώπων κατεχόντων θέσιν εποπτείας ή διευθύνσεως, ή θέσιν εμπιστευτικήν.

β) Οσάκις επί τη βάσει νόμου ή κατά συνήθειαν ή δια συμφωνίας μεταξύ των οργανώσεων εργοδοτών ή εργατών (ή εν ελλείψει τοιούτων οργανώσεων, μεταξύ των αντιπροσώπων εργοδοτών και εργατών), η διάρκεια της εργασίας μιας ή πλειόνων ημερών της εβδομάδος είνε κατωτέρα των οκτώ ωρών, δύναται δια πράξεως της αρμοδίας αρχής ή δια συμφωνίας μεταξύ των μνησθεισών οργανώσεων ή αντιπροσωπειών των ενδιαφερομένων, να επιτραπή υπέρβασις του ορίου των οκτώ ωρών κατά τας λοιπάς ημέρας της εβδομάδος.

Η εν τη παρούση παραγράφω προβλεπομένη υπέρβασις ουδέποτε δύναται να υπερβή μίαν ώραν καθ'ημέραν.

γ) Οσάκις το προσωπικόν εργάζεται κατ'εναλλαγήν (EQUIPES) η διάρκεια της εργασίας δύναται να παραταθή πέραν των οκτώ ωρών καθ'ημέραν και των τεσσαράκοντα οκτώ ωρών καθ'εβδομάδα, υπό τον όρον όπως ο μέσος όρος των ωρών της εργασίας υπολογιζόμενος επί περιόδου τριών τουλάχιστον εβδομάδων μη υπερβαίνη οκτώ ώρας κα'ημέραν και τεσσαράκοντα οκτώ καθ'εβδομάδα.

Άρθρον 3

Υπέρβασις του εν άρθρ.2 ορίου των εργασίμων ωρών επιτρέπεται εις περίπτωσιν δυστυχήματος επελθόντος ή επικειμένου, ή εις περίπτωσιν επειγούσης εργασίας εκτελεσθησομένης δια μηχανών ή εργαλείων, ή εις περίπτωσιν ανωτέρας βίας, μόνον όμως καθ'ο μέτρον αναγκαιοί τούτο ίνα αποτραπή σοβαρά βλάβη εις την τακτικήν πορείαν της εργασίας.

Άρθρον 4

Του κατά το άρθρ.2 ορίου των εργασίμων ωρών επιτρέπεται υπέρβασις εις τας εργασίας, ων η συνεχής λειτουργία, ως εκ της φύσεως αυτών, πρέπει να εξασφαλίζεται δια διαδοχικών εναλλαγών προσωπικού υπό τον όρον, όπως αι ώραι της εργασίας μη υπερβαίνωσι κατά μέσον όρον τας 56 καθ'εβδομάδα.

Το σύστημα τούτο ουδαμώς θίγει τας ημέρας αδείας, αίτινες χορηγούνται εις τους εργαζομένους κατά τον εγχώριον νόμον ως αντιστάθμισμα της εβδομαδιαίας αναπαύσεως.

Άρθρον 5

Οσάκις εις εξαιρετικές περιπτώσεις τα εν άρθρ.2 καθορισθέντα όρια ήθελον αναγνωρισθή ως ανεφάρμοστα, αλλά μόνον δια τας περιπτώσεις ταύτας, δύναται δια συμφωνίας μεταξύ των οργανώσεων εργατών και εργοδοτών και εφ'όσον η Κυβέρνησις προς ην αὐται δέον να ανακοινωθούν περιβάλλη αὐτάς με ισχύν κανονισμού, να καθορισθῇ ἐπὶ τη βάσει περιόδου μακροτέρας πίναξ της ημερησίας διαρκείας της εργασίας.

Ο μέσος όρος της εργασίας υπολογιζόμενος ἐπὶ του εν τω πίνακι αριθμού των εβδομάδων δεν δύναται εν ουδεμιᾷ περιπτώσει να υπερβῇ τας 48 ώρας καθ'εβδομάδα.

Άρθρον 6

Δια κανονισμῶν εκδιδομένων υπό της αρμοδίας αρχῆς, καθορισθήσονται κατά βιομηχανίαν ἢ κατ'ἐπάγγελμα: α)παρεκκλίσεις διαρκείας, αἵτινες θέλουσιν επιτραπῇ δια τας προπαρασκευαστικές ἢ συμπληρωματικές εργασίας, αἵτινες αναγκάως εκτελούνται ἔξω του δια την γενικὴν ἐργασίαν της ἐπιχειρήσεως ὠρισμένου ορίου, ἢ δι'ὠρισμένης κατηγορίας προσώπων, ὧν η ἐργασία εἶναι ἰδιαζόντως διαλείπουσα β)προσωριναί παρεκκλίσεις αἵτινες θέλουσιν επιτραπῇ εις τας ἐπιχειρήσεις προς ἀντιμετώπισιν ἐξαιρετικῆς συσσωρευτικῆς ἐργασίας.

Οι κανονισμοί οὗτοι συντάσσονται μετὰ γνωμοδότησιν των ενδιαφερομένων εργοδοτικῶν και εργατικῶν οργανώσεων, ὅπου υφίστανται τοιαῦται. Οι κανονισμοί οὗτοι θέλουσι καθορίσει το μέγιστον όριον των προσθέτων ὡρῶν, αἵτινες εις ἐκάστην περίπτωσιν δύναται να επιτραπούν. Το δια τας προσθέτους ταύτας ώρας ἀναλογούν ημερομίσθιον θα εἶναι ηυξημένον κατὰ 25% τουλάχιστον εν σχέσει προς το κανονικόν τοιούτον.

Άρθρον 7

Εκάστη Κυβέρνησις θέλει ανακοινώσει εις το Διεθνές Γραφεῖον Εργασίας:

α) Πίνακα των εργασιῶν αἵτινες θεωροῦνται ως συνεχούς λειτουργίας κατὰ την ἔννοιαν του άρθρ.4.

β) Πλήρεις πληροφορίας περί της εφαρμογῆς των εν άρθρ.5 προβλεπομένων συμφωνιῶν.

γ) Πλήρεις πληροφορίας περί των κατὰ το άρθρ.6 εκδοθέντων κανονισμῶν και της εφαρμογῆς αὐτῶν.

Το Διεθνές Γραφεῖον Εργασίας θέλει υποβάλλει κατ'έτος ἑκθεσιν ἐπὶ του ζητήματος τούτου εις την Γενικὴν Συνδιάσκεψιν της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας.

Άρθρον 8

Προς διευκόλυνσιν της εφαρμογῆς των διατάξεων της παρούσης συμβάσεως, ἕκαστος εργοδότης οφείλει α)Να γνωστοποιήσῃ δι'αγγελιῶν τοιχοκολλουμένων εις εμφανές μέρος του καταστήματος ἢ εις πάσαν ἄλλην κατάλληλον θέσιν ἢ καθ'οιονδήποτε ἄλλον υπό της Κυβερνήσεως ἐγκρινόμενον τρόπον τας ώρας ἐνάρξεως και λήξεως της ἐργασίας ἢ οσάκις η ἐργασία εκτελεῖται δι'εναλλασσομένων ομάδων προσωπικοῦ, τας ώρας της ἐνάρξεως και λήξεως της ἐργασίας ἐκάστης ομάδος. Αἱ ώραι καθορίζονται κατὰ τρόπον ὥστε να μην

υπερβαίνουν τα εν τη περούση συμβάσει προβλεπόμενα όρια. Άπαξ γνωστοποιηθείσαι δεν τροποποιούνται αι ώραι ειμή κατά τρόπον και τύπον γνωστοποιήσεως εγκρινόμενον υπό της Κυβερνήσεως. β)Να γνωστοποιήση κατά τον αυτόν τρόπον τα διαρκούσης της εργασίας παρεχόμενα διαλείμματα αναπαύσεως, άτινα δεν θεωρούνται ως αποτελούντα μέρος των ωρών εργασίας. γ)Να αναγράψη εις βιβλίον ειδικόν, τηρούμενον καθ'ον τρόπον ήθελεν ορίση η νομοθεσία εκάστης χώρας ή ειδικός κανονισμός της αρμοδίας αρχής, όλας τας πραγματοποιηθείσας κατά τα άρθρ.3 και 6 της παρούσης συμβάσεως προσθέτους ώρας εργασίας.

Η απασχόλησις προσώπων πέραν των κατά την παρ.α' ορισθησομένων ωρών ή διαρκουσών των κατά την παρ.β' ωρών αναπαύσεως, θεωρείται παράνομος.

Άρθρον 9

Η εφαρμογή της παρούσης συμβάσεως εν Ιαπωνία θέλει γίνει υπό τας κάτωθι τροποποιήσεις και επιφυλάξεις.

α) Ως βιομηχανικά επιχειρήσεις θεωρηθήσονται ιδία.

Αι εν παρ.α' του άρθρ.1 απαριθμηθείσαι.

Αι εν παρ.β' του άρθρ.1 απαριθμηθείσαι, εφ'όσον απασχολούν τουλάχιστον 10 πρόσωπα.

Αι εν παρ.γ' του άρθρ.1 απαριθμηθείσαι, υπό την επιφύλαξιν ότι αύται περιλαμβάνονται εις την έννοιαν του “εργοστασίου” οριζομένην υπό της αρμοδίας αρχής.

Αι εν παρ.δ' του άρθρ.1 απαριθμούμεναι βιομηχανίαι πλην της μεταφοράς προσώπων ή πραγμάτων δι'οδών, της συσκευασίας εμπορευμάτων εν ταις αποθήκαις, προκυμαίαις, εις τους λιμένας, ως και της μεταφοράς δια χειρός, και

Ασχέτως προς τον αριθμόν των απασχολουμένων προσώπων εκείναι εκ των εν παρ.β' και γ' βιομηχανιών όσας η αρμοδία αρχή ήθελε καθορίσει ως πολύ επικινδύνους ή ανθυγιεινάς.

β) Η πραγματική διάρκεια της εργασίας παντός προσώπου έχοντος ηλικίαν 15 τουλάχιστον ετών και απασχολουμένου εις βιομηχανικήν επιχειρήσιν δημοσίαν ή ιδιωτικήν ή εις παραρτήματα αυτής, δεν θέλει υπερβή τας 57 ώρας εβδομαδιαίως, πλην της βιομηχανίας της ακατεργάστου μετάξης, όπου το ανώτατον όριον της εργασίας δύναται να είνε 60 ώραι καθ'εβδομάδα.

γ) Η πραγματική διάρκεια της εργασίας εν ουδεμιά περιπτώσει δύναται να υπερβαίνη τας 48 ώρας καθ'εβδομάδα δια τα ανήλικα κάτω των 15 ετών τα απασχολούμενα εις βιομηχανικάς επιχειρήσεις δημοσίας ή ιδιωτικής ή εις τα παραρτήματα αυτών και δια τα πρόσωπα τα απασχολούμενα εις τας υπογείους εργασίας των μεταλλείων ασχέτως ηλικίας.

δ) Ο περιορισμός των ωρών εργασίας δύναται να τροποποιηθή κατά τους όρους των άρθρ.2, 3, 4 και 5 της παρούσης συμβάσεως, χωρίς εν πάση περιπτώσει η αναλογία μεταξύ της διάρκειας της επιτρεπομένης υπερβάσεως και της διάρκειας της συνήθους εβδομάδος να δύναται να υπερβαίνη την εκ των διατάξεων των ειρημένων άρθρων προκύπτουσαν τοιαύτην.

ε) Εις πάντας τους εργάτας άνευ διακρίσεως κατηγοριών θα παραχωρήται εβδομαδιαίως προς ανάπauσιν περίοδος 24 συνεχών ωρών.

στ) Αι διατάξεις της βιομηχανικής νομοθεσίας της Ιαπωνίας αίτινες περιορίζουν την εφαρμογήν αυτής εις τας επιχειρήσεις εις ας απασχολούνται 15 ή πλέον πρόσωπα θα τροποποιηθούν κατά τρόπον ώστε η νομοθεσία αυτή να εφαρμόζεται εφεξής εις επιχειρήσεις απασχολούσας 10 ή πλέον πρόσωπα.

ζ) Αι διατάξεις των ανωτέρω παραγράφων του παρόντος άρθρου θέλουσι τεθή εν ισχύ το βραδύτερον την 1 Ιουλ. 1922.

Πάντως αι διατάξεις του άρθρ.4 ως τροποποιούνται δια της παρ.δ' του παρόντος άρθρου θέλουσι τεθή εν ισχύ το βραδύτερον την 1ην Ιουλ. 1923.

η) Το όριον των 15 ετών το εν παρ.γ' του παρόντος άρθρου προβλεπόμενον θέλει υψωθεί εις 16 έτη το βραδύτερον την 1ην Ιουλ. 1925.

Άρθρον 10

Εις τας Βρεττανικάς Ινδίας η αρχή της εξηκονταώρου εβδομάδος θέλει γίνη δεκτή δι'όλους τους εργάτας τους απασχολουμένους εις ας βιομηχανίας εκτείνεται σήμερον η υπό της Κυβερνήσεως των Ινδιών εφαρμοζομένη βιομηχανική νομοθεσία, ως και δια τα μεταλλεία και τας υπό της αρμοδίας αρχής καθορισθησομένης κατηγορίας των σιδηροδρομικών εργασιών.

Πάσα τροποποίησις εις τα ανωτέρω καθορισθέντα όρια δεν δύναται να επιτραπή υπό της αρμοδίας αρχής ειμή μόνον συνωδά προς τας διατάξεις των άρθρ.6 και 7 της παρούσης συμβάσεως.

Όσον αφορά τας λοιπάς διατάξεις η παρούσα σύμβασις δεν θέλει εφαρμοσθή εις τας Ινδίας, δέον όμως εις προσεχή σύνοδον της Γενικής Συνδιασκέψεως να μελετηθή το ζήτημα του μείζονος περιορισμού των εργασίμων ωρών.

Άρθρον 11

Αι διατάξεις της παρούσης συμβάσεως δεν θέλουσιν εφαρμοσθή εν Κίνα, Περσία και Σιάμ. Ουχ ήττον το ζήτημα του περιορισμού των εργασίμων ωρών εις τας χώρας ταύτας θέλει ερευνηθή εις προσεχή σύνοδον της Γενικής Συνδιασκέψεως.

Άρθρον 12

Όσον αφορά την εφαρμογήν της παρούσης συμβάσεως εν Ελλάδι, η κατά το άρθρ.19 διορία αφ'ης άρχεται η ισχύς των διατάξεων τούτων δύναται να μετατεθή μέχρι της 1ης Ιουλ. 1923 δια τας κάτωθι βιομηχανίας.

1. Εργοστάσια διθειούχου άνθρακος.
2. Εργοστάσια οξέων.
3. Βυρσοδευεία.
4. Χαρτοποιεία.
5. Τυπογραφεία.
6. Πριονιστήρια.

7. Αποθήκαι καπνού και καταστήματα επεξεργασίας αυτού.

8. Υπαίθριοι μεταλλευτικά εργασία.

9. Χυτήρια.

10. Εργοστάσια ασβέστου.

11. Βαφεία.

12. Υελουργεία (φυσηταί).

13. Εργοστάσια αερίοφωτος (θερμασταί).

14.Φορτοεκφορτώσεις εμπορευμάτων.

Η αυτή διορία δύναται να μετατεθή μέχρι της 1 Ιουλ. 1924 δια τας ακόλουθους βιομηχανίας:

1) Μηχανολογικά βιομηχανία Μηχανουργεία, εργοστάσια χρηματοκιβωτίων και πλαστίγγων, κλινοποιεία, καρφοβελονοποιεία, εργοστάσια σκαγίων, σιδηρουργεία, χαλκουργεία και ορειχαλκουργεία, κασσιτερωτήρια, φανοποιεία, εργοστάσια υδραυλικών εγκαταστάσεων.

2) Οικοδομικά, βιομηχανία.Ασβεστοποιεία, τσιμεντοποιεία, γυψοποιεία, πλινθοποιεία και αγγειοπλαστεία, πλακοποιεία, μαρμαρογλυφεία και πριονιστήρια μαρμάρων, εργασία εκσκαφής και εργασία οικοδομής οικιών.

3) Κλωστικά και υφαντικά βιομηχανία. Κλωστήρια και υφαντήρια πλην των βαφείων.

4) Βιομηχανία ειδών διατροφής. Αλευρόμυλοι, αρτοποιεία και μακαρονοποιεία, οινοποιεία, οινοπνευματοποιεία και ποτοποιεία, ελαιουργεία, ζυθοποιεία, παγοποιεία, και λεμονοδοποιεία, εργοστάσια ζαχαροπλαστικής και σοκολάτας, αλλαντοποιεία και κονσερβοποιεία, σφαγεία και κρεοπωλεία.

5) Χημικά βιομηχανία. Χρωματουργεία, υελουργεία (πλην των φυσητών) εργοστάσια τερεβινθελαίου και τρυγικών αλάτων, εργοστάσια οξυγόνου και φαρμακευτικών προϊόντων, εργοστάσια, λινελαίου, γλυκερίνης, ανθρακασβεστίου και φωταερίου (πλην των θερμαστών).

6) Βιομηχανία δέρματος. Υποδηματοποιεία και εργοστάσια δερματίνων ειδών.

7) Βιομηχανία χάρτου και εκτυπώσεως. Εργοστάσια φακέλλων, καταστίχων, βιβλιοδετεία, κυτιοποιεία και σακκουλοποιεία, λιθογραφεία και τσιγκογραφεία.

8) Βιομηχανία ειδών ματισμού. Ραφεία, ενδυμάτων και ασπρορούχων, σιδηρωτήρια, εφαπλωματοποιεία, πιλοποιεία, εργοστάσια τεχνητών ανθέων, πτερών και χειροτεχνημάτων, ομβρελλοποιεία.

9) Βιομηχανία επεξεργασίας ξύλου. Ξυλουργεία, βαρελοποιεία, καρροποιεία, αμαξοποιεία, καρεκλοποιεία, επιπλοποιεία, κορνιζοποιεία, εργοστάσια ψηκτρών και σαρώθρων.

10) Βιομηχανία, ηλεκτρισμού. Εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, εργοστάσια ηλεκτρικών εγκαταστάσεων.

11) Εργασίαι μεταφορών δια ξηράς. Σιδηροδρομικοί υπάλληλοι, τροχιοδρομικοί, σωφέρ, αμαξηλάται, καρραγωγείς.

Άρθρον 13

Δια την εφαρμογήν της παρούσης συμβάσεως εν Ρουμανία η ημερομηνία αφ'ης κατά το άρθρ.10 θέλει αρχίσει η ισχύς της, δύναται να αναβληθή μέχρι της 1 Ιουλ. 1924.

Άρθρον 14

Αι διατάξεις της παρούσης συμβάσεως δύνανται εν πάση χώρα να ανασταλούν δια διαταγής της Κυβερνήσεως εν περιπτώσει πολέμου ή κινδύνου της εθνικής ασφαλείας.

Άρθρον 15

Αι επίσημοι επικυρώσεις της παρούσης συμβάσεως θ'ανακοινωθώσιν εις τον Γεν. Γραμματέα της Κοινωνίας των Εθνών και θα καταχωρισθώσι παρ'αυτού κατά τας διατάξεις του Κεφαλ.ΧΙΙΙ της Συνθήκης των Βερσαλλιών της 28 Ιουν. 1919 και της Συνθήκης του Αγίου Γερμανού της 19 Σεπτ. 1919.

Άρθρον 16

Παν μέλος επικυρούν την παρούσαν σύμβασιν υποχρεούται να εφαρμόση αυτήν εις εκείνας εκ των αποικιών ή κτήσεων ή προστατευομένων αυτού χωρών όσαι δεν αυτοκυβερνώνται πλήρως υπό την επιφύλαξιν.

α) Ότι αι διατάξεις της συμβάσεως δεν είνε ανεφάρμοστοι λόγω τοπικών συνθηκών.

β) Ότι δύνανται να επιτευχθούν τροποποιήσεις αναγκαίαι δια την εφαρμογήν της συμβάσεως εις τας τοπικάς συνθήκας.

Παν μέλος οφείλει να γνωρίση εις το Διεθνές Γραφείον Εργασίας τας αποφάσεις του ως προς εκάστην των αποικιών ή κτήσεων αυτού ή των προστατευομένων χωρών όσαι δεν αυτοκυβερνώνται πλήρως.

Άρθρον 17

Άμα τη παρά τη Γραμματεία καταχωρίσει των επικυρώσεων παρά δύο μελών της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας, ο Γεν. Γραμματέας της Κοινωνίας των Εθνών θέλει ανακοινώσει τούτο εις άπαντα τα μέλη της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας.

Άρθρον 18

Η παρούσα Σύμβασις άρχεται ισχύουσα από της ημέρας καθ'ην η ως άνω ανακοίνωσις θέλει ενεργηθή παρά του Γεν. Γραμματέως της Κοινωνίας των Εθνών, δεν δεσμεύει δε ειμή όσα μέλη διεβίβασαν προς καταχώρισιν την παρ'αυτών επικύρωσιν εις την γραμματείαν. Κατ'ακολουθίαν η παρούσα σύμβασις άρχεται ισχύουσα δια παν έτερον μέλος από της ημέρας καθ'ην η παρ'αυτού επικύρωσις κατεχωρίσθη εις την γραμματείαν.

Άρθρον 19

Παν μέλος επικυρούν την παρούσαν σύμβασιν υποχρεούνται να εφαρμόση τας διατάξεις αυτής το βραδύτερον την 1 Ιουλ. 1921 και να λάβη τα προς εκτέλεσιν των ως άνω διατάξεων αναγκαιούντα μέτρα.

Άρθρον 20

Παν μέλος επικυρώσαν την παρούσαν σύμβασιν δύναται να την καταγγείλλη εις το τέλος μιας δεκαετίας από της ημέρας καθ'ην αρχικώς τίθεται εν ισχύι η σύμβασις, δι'αποφάσεως κοινοποιουμένης εις την γενικήν γραμματείαν της Κοινωνίας των Εθνών καταχωριζομένης παρ'αυτή. Η καταγγελία ισχύει εν έτος μετά την παρά τη Γραμματεία καταχώρισιν.

Άρθρον 21

Το Διοικητικόν Συμβούλιον του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας οφείλει άπαξ τουλάχιστον κατά δεκαετίαν να υποβάλλη εις την γενικήν συνδιάσκεψιν έκθεσιν περί της εφαρμογής της παρούσης συμβάσεως, θ'αποφασίζη δε εάν υπάρχη περίπτωσις ίνα αναγραφή εις την ημερησίαν διάταξιν της συνδιασκέψεως ζήτημα αναθεωρήσεως ή μεταρρυθμίσεως της συμβάσεως.

Άρθρον 22

Το Αγγλικόν και το Γαλλικόν κείμενον της παρούσης συμβάσεως είνε εξ ίσου αυθεντικά.

Άρθρον δεύτερον :

Πάσα διάταξις της υφισταμένης Ελληνικής Νομοθεσίας παρέχουσα τυχόν μείζονα πλεονεκτήματα εις τα δια της υπό του παρόντος νόμου κυρουμένης συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα, διατηρείται εν ισχύι συμφώνως προς το άρθρ.405 εδάφιον τελευταίον της Συνθήκης των Βερσαλλιών.

Άρθρον τρίτον

Δια Β.Δ/τος κωδικοποιηθήσονται αι ανωτέρω διατάξεις εις τους οικείους νόμους, αναδημοσιευομένου καθ'έκαστον μετά πάσης άλλης προγενεστέρας τροποποιήσεως εις εν ενιαίον κείμενον.

Αθήνα,7 Ιουλίου 1920